BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. kovo 1 d.*

„FEDER – Atsisakymas patvirtinti finansinę paramą didelės apimties projektui – Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 41 straipsnio 1 dalis – Paramos didelės apimties projektui, norint prisidėti prie veiksmų programos tikslų, vertinimas – Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalis – Termino nesilaikymas“

Byloje T-402/15

Lenkijos Respublika, atstovaujama B. Majczyna,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B.-R. Killmann ir M. Siekierzyńska,

atsakovę,

dėl prašymo pagal SESV 263 straipsnį dėl 2015 m. gegužės 11 d. Europos Komisijos sprendimo C(2015) 3228 neskirti finansinės paramos iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) [didelės apimties] projektui „Bendrasis Europos paslaugų centras – Protinga logistikos sistema“ vykdant [veiksmų] programą „Inovatyvioji ekonomika“, kurią parengė Lenkija 2007–2013 programos metams“, panaikinimo

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai A. Marcoulli (pranešėjas) ir A. Kornezov,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą [1]

(Praleista)

* Proceso kalba: lenkų.

1 Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Procesas ir šalių reikalavimai

16 2015 m. liepos 22 d. Lenkijos Respublika pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai šį ieškinį. Ji Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

17 2015 m. lapkričio 4 d. Komisija pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai atsiliepimą į ieškinį. Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

18 2016 m. sausio 5 d. Lenkijos Respublika pateikė dubliką, o 2016 m. kovo 11 d. Komisija pateikė tripliką.

19 Nė viena šalis neprašė surengti posėdžio.

20 Taikydamas Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas (septintoji kolegija) nusprendė priimti sprendimą, nerengdamas žodinės proceso dalies.

Dėl teisės

21 Grįsdama ieškinį Lenkijos Respublika nurodo keturis pagrindus, iš esmės susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 1 dalies, 56 straipsnio 3 dalies ir 60 straipsnio a punkto pažeidimu, taip pat lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu, antra, Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalies pažeidimu, inovacijų skaidos laipsnio ir projekto naujoviškumo vertinimo klaida, trečia, vykdant šį projektą sukurtų darbo vietų pobūdžio vertinimo klaida ir, ketvirta, projekto vertinimo, kiek tai susiję su jo pridėtinės verte ir skatinamuoju poveikiu, klaida.

22 Pažymėtina, kad pirmasis ieškinio pagrindas yra susijęs su projekto vertinimo procedūrinėmis ir materialinėmis taisyklėmis, o kiti trys pagrindai – su trimis motyvais, kurias remdamasi Komisija nusprendė, kad projektas nepadeda siekti veiksmų programos „Inovatyvioji ekonomika“ tikslų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 1 dalį, būtent inovacijų sklaidos, aukštos kvalifikacijos darbo vietų ir pridėtinės vertės nebuvimu (žr. šio sprendimo 15 punktą).

(Praleista)

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, iš esmės susijusio su, pirma, Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 1 dalies, siejamos su 56 straipsnio 3 dalimi ir 60 straipsnio a punktu, nuostatų ir lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu ir, antra, Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalies pažeidimu

43 Lenkijos Respublika teigia, kad Komisija padarė du didelius pažeidimus. Pirma, vertindama projektą Komisija peržengė atrankos kriterijų ribas. Antra, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatytą terminą.

(Praleista)

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino nesilaikymu

(Praleista)

65 Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Komisija priima sprendimą kuo greičiau, tačiau ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo tos dienos, kai valstybė narė <…> pateikė didelės apimties projektą, jei jis buvo pateiktas laikantis [Reglamento Nr. 1083/2006] 40 straipsnio. Minėtu sprendimu apibrėžiamas fizinis objektas, suma, kuriai taikoma prioritetinei krypčiai tenkančio bendro finansavimo norma, ir metinis finansinės paramos iš ERPF ar Sanglaudos fondo planas.“

66 Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jei Komisija atsisako didelės apimties projektui skirti finansinę fondų paramą, per [šio reglamento 41 straipsnio] 2 dalyje nustatytą laikotarpį ir laikydamasi toje dalyje nustatytų sąlygų ji praneša valstybei narei atsisakymo priežastis.“

67 Pirmiausia reikia nustatyti, ar Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatytas terminas yra orientacinis, ar imperatyvus, atsižvelgiant į šios nuostatos formuluotę ir bendrą struktūrą (pagal analogiją žr. 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Merck, Sharp & Dohme*, C-245/03, EU:C:2005:41, 20 punktą).

68 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nėra jokių nuorodų, kurios leistų joje numatytam terminui suteikti vien orientacinį pobūdį. Atvirkščiai, tai, kad veiksmažodis „priimti“ vartojamas esamuoju laiku („priima“), rodo, jog Komisija privalo laikytis minėto termino – tai remia, pirmiausia, šios nuostatos angliška versija, kurioje, vartojant žodžius „shall adopt“, aiškiai kalbama apie šią pareigą. Frazės „kuo greičiau, tačiau ne vėliau“ vartojimas tik patvirtina, kad minėto termino laikymasis yra ne Komisijos teisė, bet jos pareiga, kurią teisės aktų leidėjas ir norėjo pabrėžti.

69 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatytas terminas, kaip tai matyti tiek iš minėtos nuostatos formuluotės, tiek iš jos bendros struktūros, yra imperatyvus.

70 Antra, konstatuotina, kad šioje byloje, kaip teisingai teigia Lenkijos Respublika (žr. šio sprendimo 61 punktą), atsižvelgiant į faktinių aplinkybių raidą, apie kurią primenama šio sprendimo 3–14 punktuose, Komisija praleido Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatytą trijų mėnesių terminą, kuris taikomas sprendimui dėl atsisakymo pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalį.

71 Iš tiesų pažymėtina, kad, atsiėmus pirmą paraišką, Komisija nutraukė tos paraiškos vertinimo procedūrą, o antrai paraiškai dėl patvirtinimo įvertinti jai prireikė beveik vienuolikos mėnesių, kol galiausiai 2014 m. birželio 24 d. ji persiuntė Lenkijos Respublikai raštą su šios paraiškos įvertinimu; vėliau, 2014 m. rugpjūčio 28 d., gavusi Lenkijos Respublikos atsakymą, Komisija užtruko maždaug aštuonis su puse mėnesio, kol oficialiai nusprendė dėl šios paraiškos, ir tik 2015 m. gegužės 11 d. priėmė ginčijamą sprendimą pagal Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 3 dalį.

72 Trečia, šiomis aplinkybėmis reikia nustatyti Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatyto trijų mėnesių termino nesilaikymo pasekmes ir pirmiausia įvertinti, ar vien dėl to ginčijamas sprendimas turi būti automatiškai panaikintas.

73 Kadangi Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnyje nieko nekalbama apie pasekmes, kurių kiltų Komisijai nesilaikius jame numatyto trijų mėnesių termino, siekiant jas nustatyti, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikia išnagrinėti šio reglamento tikslą ir struktūrą (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Merck, Sharp & Dohme*, C-245/03, EU:C:2005:41, 25 ir 26 punktus).

74 Iš karto reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatytas terminas yra terminas, kurio Komisija turi laikytis, kai atsako į jai trečiųjų asmenų – šiuo atveju valstybės narės – pateiktą paraišką. Tik jei per nustatytą terminą negavus atsakymo paraiška laikoma priimta arba Komisija praranda įgaliojimus dėl jos priimti sprendimą, praėjus terminui neigiamas sprendimas gali būti panaikintas automatiškai vien dėl to, kad buvo praleistas toks terminas (pagal analogiją žr. 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M & E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 116 punktą). Taigi reikia išnagrinėti, ar atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1083/2006 tikslą ir pobūdį, jis turi būti aiškinamas taip, kad dėl minėto termino nesilaikymo paraiška laikoma priimta arba Komisija praranda įgaliojimus dėl jos priimti sprendimą.

75 Dėl klausimo, ar iš Reglamento Nr. 1083/2006 tikslo ir struktūros išplaukia, kad dėl trijų mėnesių termino nesilaikymo valstybės narės paraiška dėl patvirtinimo turi būti laikoma priimta, pažymėtina, pirma, kad atsižvelgiant į sprendimo dėl priėmimo apimtį tokią galimybę reikia atmesti.

76 Iš tiesų iš Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalies matyti, kad Komisijos sprendime, kuriuo priimama paraiška dėl patvirtinimo, nurodoma, be kita ko, suma, kuriai taikoma bendro finansavimo norma (žr. šio sprendimo 33 punktas). Tik Komisijos sprendime, kuriuo priimama tokia paraiška, nustatoma bazinė suma, kuriai taikoma bendro finansavimo norma, išplaukianti iš atitinkamos veiksmų programos, taigi ir Sąjungos finansinės paramos suma. Nesant Komisijos sprendimo, Sąjungos finansinė parama negali būti konkrečiai apibrėžta, vadinasi, ji taip pat negali būti laikoma patvirtinta.

77 Tai, beje, patvirtina Reglamento Nr. 1083/2006 49 konstatuojamoji dalis, kurioje skelbiama, kad didelės apimties projektus gali įvertinti ir atitinkamai patvirtinti Komisija (žr. šio sprendimo 29 punktą). Darytina išvada, kad didelės apimties projektų srityje Reglamento Nr. 1083/2006 pamatinė idėja yra ta, kad valstybė narė gali juos finansuoti iš ERPF ar Sanglaudos fondo išteklių tik gavusi Komisijos patvirtinimą.

78 Antra, pažymėtina, jog, kai už tai, kad nesilaikoma procedūrinių terminų, Reglamente Nr. 1083/2006 siekiama nubausti visišku patvirtinimu, jame tai aiškiai nurodoma (pagal analogiją žr. 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Merck, Sharp & Dohme*, C-245/03, EU:C:2005:41, 31 punktą). Pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1083/2006 62 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Stebėsenos komiteto Komisijai pateikta audito strategija „laikoma patvirtinta“, jeigu Komisija per tris mėnesius nuo jos gavimo nepateikia savo pastabų. Taip pat Reglamento Nr. 1083/2006 67 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad vadovaujančios institucijos Komisijai perduota galutinė veiksmų programos ataskaita „laikoma priimta“, jeigu Komisija neatsako per nustatytą terminą. Taip pat Reglamento Nr. 1083/2006 89 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valstybės narės Komisijai pateikta deklaracija dėl užbaigimo „laikoma priimta, jei per penkis mėnesius Komisija nepateikia pastabų.“

79 Darytina išvada, kad pagal Reglamentą Nr. 1083/2006, kaip matyti iš jo tikslo ir struktūros, tai, kad nebuvo pateikta atsakymo į paraišką dėl patvirtinimo pagal šio reglamento 41 straipsnio 2 dalį, nereiškia, jog ši paraiška buvo patvirtinta.

80 Šios išvados nepaneigia nei Lenkijos Respublikos argumentai, susiję su Teisingumo Teismo jurisprudencija, kuri suformuota dėl termino, per kurį turi būti patvirtintos finansinės pataisos, nei jos argumentai, susiję su nauja nebylaus patvirtinimo procedūra, numatyta Reglamento Nr. 1303/2013 102 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje.

81 Dėl pirmojo argumento reikia pažymėti, kad nors, kaip teigia Lenkijos Respublika, jurisprudencijoje, susijusioje su Reglamento Nr. 1083/2006 99 straipsnyje numatytais Komisijos įgaliojimais priimti finansines pataisas, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog to paties reglamento 100 straipsnio 5 dalyje numatyto termino priimti tokias finansines pataisas nesilaikymas yra esminių formalių reikalavimų pažeidimas, kurį Sąjungos teismas turi nagrinėti savo iniciatyva (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103 ir 104 punktai ir 2016 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-140/15 P, EU:C:2016:708, 114 ir 118 punktai), vis dėlto tokia jurisprudencija negali būti vadovaujamasi šioje byloje.

82 Iš tiesų šio sprendimo 81 punkte nurodytoje jurisprudencijoje nagrinėjamo termino pobūdis skiriasi nuo Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatyto termino pobūdžio.

83 Pirmiausia, nors vertinant didelės apimties projektus Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatytas terminas Komisijai yra privalomas, kai ji atsako į valstybės narės pateiktą paraišką dėl bendro finansavimo, vis dėlto, įgyvendinant finansinio koregavimo procedūrą, to paties reglamento 100 straipsnio 5 dalyje numatytas terminas yra terminas, kurio Komisija turi laikytis savo iniciatyva priimdama sprendimą, kuriuo panaikinama visa Sąjungos finansinė parama veiksmų programai arba jos dalis. Taigi, iš esmės, pirmasis yra terminas, skirtas suteikti finansinę paramą, o antrasis – skirtas panaikinti jau suteiktai finansinei paramai.

84 Vertinant didelės apimties projektus, kai nėra laiku priimto sprendimo dėl paraiškos dėl patvirtinimo ir nėra jokios nuostatos, kuri numatytų tokio sprendimo nepriėmimo pasekmes, paraiška dėl patvirtinimo lieka neatsakyta ir negali būti laikoma patvirtinta (žr. šio sprendimo 75–79 punktus). Vis dėlto per nustatytą terminą nepriėmus atitinkamo sprendimo finansinių pataisų srityje valstybė narė išsaugo jai jau suteiktą paramą iš fondų. Taigi, per nustatytą terminą nepriėmus sprendimo dėl finansinės pataisos, kaip matyti iš šio sprendimo 81 punkte nurodytos jurisprudencijos, Komisija negali taikyti finansinės pataisos ir valstybei narei tokia pataisa negali būti taikoma.

85 Pagaliau, kitaip, nei teigia Lenkijos Respublika, iš šio sprendimo 81 punkte nurodytos jurisprudencijos neišplaukia, jog Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalyje ir 41 straipsnio 2 dalyje numatyti terminai yra to paties pobūdžio. Iš minėtos jurisprudencijos matyti, kad Teisingumo Teismas išnagrinėjo tik terminą, kuris skirtas sprendimui dėl finansinės pataisos priimti, ir kad jis aiškiai atsižvelgė į tokio sprendimo pobūdį (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 82 ir 102 punktai ir 2016 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-140/15 P, EU:C:2016:708, 70, 72 ir 113 punktai).

86 Dėl antro argumento pažymėtina, kad šiuo atveju Reglamentas Nr. 1303/2013 netaikomas, nes jo 152 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog Reglamentas Nr. 1083/2006 ir toliau taikomas tai paramai arba veiksmams, įskaitant Komisijos remiantis šiuo reglamentu patvirtintas veiksmų programas ir didelės apimties projektus, o jo 152 straipsnio 2 dalyje priduriama, kad pagal Reglamentą Nr. 1083/2006 pateiktos arba patvirtintos paraiškos dėl paramos gavimo ir toliau galioja. Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1303/2013 102 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nebylaus patvirtinimo procedūra numatyta tik tam atvejui, jeigu valstybės narės paraiška pateikiama kartu su nepriklausomų ekspertų pagal šio reglamento 101 straipsnio trečią pastraipą atliktu kokybės vertinimu. Ši procedūra neturi atitikties sistemoje, kuri numatyta Reglamento Nr. 1083/2006 39–41 straipsniuose, o tai sutvirtina išvadą, jog įgyvendinant šį reglamentą Komisijos tylėjimas per trijų mėnesių terminą negali būti aiškinamas kaip nebylus finansinės paramos didelės apimties projektui patvirtinimas. Be to, neginčijama, kad šioje byloje projektas nebuvo pateiktas pagal Reglamento Nr. 1303/2013 102 straipsnio 1 dalį, todėl šioje nuostatoje numatyta nebyli patvirtinimo procedūra negali būti taikoma.

87 Dėl klausimo, ar iš Reglamento Nr. 1083/2006 tikslo ir struktūros išplaukia, kad praleidus trijų mėnesių terminą Komisija praranda įgaliojimus priimti sprendimą dėl valstybės narės paraiškos dėl patvirtinimo, pirma, pažymėtina, kad jeigu praėjus trijų mėnesių terminui Komisija turėtų susilaikyti nuo tolesnio

paraiškos dėl patvirtinimo nagrinėjimo, tai galiausiai pakenktų valstybės narės pradinės paraiškos tikslui, būtent gauti ERPF ar Sanglaudos fondo finansinės paramos patvirtinimą, ir taip atsitiktų dėl nuo jos nepriklausančių priežasčių. Be to, jeigu Komisija turėtų pradėti naują didelės apimties projekto vertinimo procedūrą, kuriai taikomas naujas trijų mėnesių terminas, praktiškai minėtas terminas būtų tik dar labiau pažeistas, nes sprendimas dėl paraiškos dėl patvirtinimo būtų priimtas dar vėliau. Be to, kadangi minėtas termino nesilaikymas nereiškia paraiškos patvirtinimo, kaip tai jau buvo pažymėta, galimas sprendimo panaikinimas motyvuojant tuo, kad jis priimtas praėjus terminui, taip pat lemtų tik dar didesnį šio termino pažeidimą.

88 Antra, iš Reglamento Nr. 1083/2006 78 straipsnio 4 dalies, apie kurią buvo priminta šio sprendimo 34 punkte, matyti, kad valstybė narė gali pradėti įgyvendinti didelės apimties projektą ir pateikti Komisijai su juo susijusias išlaidas gerokai anksčiau, nei pastaroji priima sprendimą, nepaisant termino, kuris numatytas šiam sprendimui priimti. Valstybė narė, kuri nusprendžia pasirinkti šią galimybę, tai daro savo pačios rizika, atsižvelgdama į tai, jog Komisija gali priimti neigiamą sprendimą dėl Sąjungos finansinės paramos didelės apimties projektui. Taigi, kadangi valstybė narė neturi laukti Komisijos sprendimo, kad įgyvendintų šiuos regioninės plėtros projektus ir praneštų Komisijai apie su šiuo įgyvendinimu susijusias išlaidas tuo atveju, jeigu jas Sąjunga finansuotų, nesilaikydama numatyto termino priimti tokį sprendimą Komisija nepraranda įgaliojimų priimti sprendimą dėl paraiškos dėl patvirtinimo.

89 Trečia, iš jurisprudencijos matyti, kad kai, kaip šioje byloje, teisės aktų leidėjas nenumato, kad administracijos tylėjimo pasekmė – įgaliojimų priimti sprendimą praradimas, nėra jokio teisės principo, pagal kurį administracija turėtų prarasti kompetenciją atsakyti į paraišką, net praleidusi šiuo tikslu nustatytus terminus (pagal analogiją žr. 2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 57 ir 59 punktus).

90 Darytina išvada, kad įgyvendinant Reglamentą Nr. 1083/2006, kaip matyti iš jo tikslo ir struktūros, tai, kad nėra gauta atsakymo į paraišką dėl patvirtinimo per šio reglamento 41 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, nereiškia, jog Komisija praranda įgaliojimus priimti sprendimą dėl paraiškos dėl patvirtinimo.

91 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Reglamentas Nr. 1083/2006 negali būti aiškinamas taip, kad bet koks šio reglamento 41 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino nesilaikymas vien dėl šios priežasties lemia automatišką praleidus šį terminą priimto neigiamo sprendimo panaikinimą.

92 Ketvirta, reikia išnagrinėti, ar dėl to, kad šioje byloje buvo konstatuotas trijų mėnesių termino nesilaikymas, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą.

93 Iš tiesų iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad dėl Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino nesilaikymo aktas, priimtas pasibaigus procedūrai, gali būti panaikintas tik tuomet, jeigu šis pažeidimas galėjo nulemti kitokią šios procedūros baigtį. Nors asmuo, kuris remiasi tokiu pažeidimu, neprivalo įrodyti, jog, jo nepadarius, atitinkamo akto turinys būtų buvęs jam palankesnis, vis dėlto jis turi konkrečiai įrodyti, jog tokios prielaidos negalima visiškai atmesti (pagal analogiją žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 140 punktą ir 2015 m. birželio 12 d. Sprendimo *Health Food Manufacturers' Association ir kt. / Komisija*, T-296/12, EU:T:2015:375, 71 punktą).

94 Šioje byloje Lenkijos Respublika konkrečiai neįrodė ir net neteigė, kad negali būti atmesta, jog administracinė procedūra galėjo baigtis kitaip, jeigu ji būtų buvusi baigta per Reglamente Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje numatytą trijų mėnesių terminą. Kadangi Lenkijos Respublika neįrodė, kad, nesant minėto termino nesilaikymo, projekto vertinimo procedūra galėjo baigtis kitaip, šis nesilaikymas šios bylos aplinkybėmis negali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo.

95 Šiomis aplinkybėmis, kadangi Komisija, nagrinėdama paraišką ilgiau, nei nustatytas trijų mėnesių terminas, pažeidė Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalį, primintina, kad žalos, kuri tariamai buvo padaryta nesilaikius paraiškai dėl patvirtinimo nagrinėti skirto trijų mėnesių termino, nustatyto Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalyje, atlyginimo galima reikalauti Bendrajame Teisme pateikiant ieškinį dėl žalos atlyginimo (pagal analogiją žr. 2010 m. sausio 19 d. Sprendimo *Co-Frutta / Komisija*, T-355/04 ir T-446/04, EU:T:2010:15, 60 ir 71 punktus), jeigu įvykdytos visos sąlygos, nuo kurių priklauso deliktinės Sąjungos atsakomybės atsiradimas ir teisės į patirtos žalos atlyginimą įgyvendinimas, remiantis SESV 340 straipsnio antra pastraipa (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 106 punktą).

96 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo pagrindo antra dalis, susijusi su Reglamento Nr. 1083/2006 41 straipsnio 2 dalies pažeidimu, yra nepagrįsta ir turi būti atmesta.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Paskelbta 2018 m. kovo 1 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.